

Lægeundersøgelse, henvendte sig til Statsanstalten med Opfordring til at tage Sagen op, og at Statsanstalten afslog Anmodningen. Derefter blev denne Forsikringsmaade sat i Værk af Dansk Folkeforsikringsanstalt, i hvis Vedtægter det blev bestemt, at Overdragelse af Anstalten til Statsanstalten skal kunne finde Sted, „naar der derom maatte fremkomme Ønske fra Statens Side“. Derefter er Karensforsikring optaget af flere andre ansete danske Livsforsikringsselskaber. Naar Statsanstalten, efter at denne Forsikringsmaade i en Aarrække er bleven anvendt i de private Selskaber og har vundet betydelig Fremgang, nu ønsker at optage den, forekommer det disse Medlemmer, at Statsanstalten derved faar Udseende af ville paaføre de private Selskaber en Konkurrence og at ville benytte sig af de af dem indvundne Erfaringer. Om en Trang i Samfundet til, at ogsaa Statsanstalten optager Karensforsikring, kan der ikke være Tale, da de private Selskaber fuldt ud ere i Stand til at magte Sagen“. For saa vidt der endvidere i Lovforslagets Motiver henvises til Arbejdernes Livsforsikringsselskab og til „andre lignende Selskaber“, som maaske ville danne sig og ville „benytte Statsanstalten som et Slags Centralselskab osv.“ bemærke de 3 Medlemmer, at et saadant „lignende“ Selskab er „Andelsudvalgets Livsforsikringsafdeling“, fra hvilket Selskab der foreligger en Annonce, der findes aftrykt som Bilag til Betænkningen, og hvis Indhold foranlediger de 3 Medlemmer til at udtale, at de finde det lidet heldigt, at „Statsanstalten indlader sig med saadanne „Selskaber“, uden at den i det mindste drager Omsorg for, at det Forhold, hvori Anstalten saaledes staar til dem, ikke tilsløres, som om det var et virkeligt Genforsikringsforhold, medens det i Virkeligheden er en fra Anstalten umiddelbart udgaaende Forsikring, hvorom der er Spørgsmaal, — og at „Selskaberne“ ikke reklamere med Statsanstalten paa en upassende Maade“. Skønt de 3 Medlemmer saaledes finde, at meget taler mod den Del af Lovforslaget, som omhandler Indførelsen af Forsikring uden Lægeundersøgelse, ville de dog „efter Omstændighederne ikke modsætte sig, at de vedtages, idet de — med Tilslutning af Juul-Ryssensteen — nære den Forventning, at Statsanstalten herefter ikke vil vise den Opgave fra sig, som ligger i Indarbejdelsen af nye Forsikringsformer“. Et fjerde Medlem af Udvalget (N. Rasmussen) indskrænkede sig til at bemærke, at han har ønsket, at alt om Forsikring uden Lægeundersøgelse skulde udgaa, „men da et Forslag herom ikke har fundet Tilslutning hos Flertallet, og da det tillige har mødt absolut Modstand fra Ministerens Side, stilles der intet Ændringsforslag desangaaende“. — Lovforslaget vedtoges i begge Ting uforandret.